

מסכת סנהדרין

פרק ד משנה ד

וְשֵׁלֵשׁ שׁוּרוֹת שֶׁל תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים יוֹשְׁבִין לְפָנֵיהֶם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ. הָיוּ צָרִיכִין לְסִמָּה, סוּמְכִין מִן
הָרְאשׁוֹנָה. אֶחָד מִן הַשְּׁנִיָּה בָּא לוֹ לְרִאשׁוֹנָה וְאֶחָד מִן
הַשְּׁלִישִׁית בָּא לוֹ לְשִׁנִּיָּה, וּבִוְרֵרִין לָהֶן עוֹד אֶחָד מִן הַקָּהָל
וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ בַּשְּׁלִישִׁית. וְלֹא הָיָה יוֹשֵׁב בְּמְקוֹמוֹ שֶׁל רִאשׁוֹן,
אֲלָא יוֹשֵׁב בְּמְקוֹם הָרְאוּי לוֹ: